

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Εν Αθήναις τῇ 18 Σεπτεμβρίου 1948

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

Ἀριθμὸς φύλλου 233

ΑΝΑΓΚ. ΝΟΜΟΣ ὑπ' ἀριθ. 782

Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ Ἀγορανομικοῦ Κώδικος.

ΠΑΥΛΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὴν κατὰ τὴν συνεδρίασιν τῆς 16ης Σεπτεμβρίου 1948 τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ληφθεῖσαν ἀπόφασιν περὶ ἐκδόσεως Ἀναγκαστικοῦ Νόμου «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ Ἀγορανομικοῦ Κώδικος», ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν:

Ἄρθρον 1.

Τὸ ἄρθρον 2 τοῦ Ν. Διατάγματος 136)1946 «περὶ κυρώσεως, τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ ἀπὸ 10)11) 1946 Ν. Δ. «περὶ Ἀγορανομικοῦ Κώδικος» ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

«1. Δι' Ἀγορανομικῶν Διατάξεων, ἐκδιδομένων ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐφοδιασμοῦ καὶ Διανομῶν, μετὰ γνώμην τῆς ἐν Αθήναις Ἀγορανομικῆς Ἐπιτροπῆς ἢ, προκειμένου περὶ τῶν ἐκτὸς τῆς περιφέρειας τῶν Πρωτοδικείων Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς περιοχῶν, μετὰ γνώμην τῆς Ἐπιτροπῆς ταύτης ἢ τῶν κατὰ τόπους Ἀγορανομικῶν Ἐπιτροπῶν, τὰ κατὰ τὸ ἄρθρον 1 τοῦ παρόντος νόμου ἀντικείμενα, αἱ παροχαὶ καὶ τὰ εἶδη βιοτικῶν ἀναγκῶν κατατάσσονται εἰς τὰς κάτωθι δύο κατηγορίας: α) εἰς ἀντικείμενα, παροχὰς καὶ εἶδη οὐσιώδη διὰ τὰς ἀνάγκας τοῦ Λαοῦ καὶ β) εἰς ἀντικείμενα, παροχὰς καὶ εἶδη ἐπουσιώδη διὰ τὰς ἀνάγκας τοῦ Λαοῦ.

Ἡ κατὰ τὸ προηγούμενον ἐδάφιον κατὰταξις τῶν ἀντικειμένων, παροχῶν καὶ εἰδῶν βιοτικῆς ἀνάγκης εἰς οὐσιώδη καὶ ἐπουσιώδη δύναται νὰ εἶναι ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει ἐνιαία καθ' ἅπαν τὸ Κράτος ἢ καὶ διάφορος ἀναλόγως τῶν περιφερειῶν.

Ἐφ' ὅσον ἀντικείμενον, παροχὴ ἢ εἶδος τι δὲν ἤθελε χαρακτηρηθῇ δι' ἀγορανομικῆς διατάξεως ὡς οὐσιώδες θεωρεῖται ὡς ἐπουσιώδες.

Ἐπὶ τῶν ὡς ἐπουσιωδῶν χαρακτηριζομένων ἐκάστοτε ἀντικειμένων, παροχῶν καὶ εἰδῶν καὶ ἐφ' ὅσον χρόνον ἤθελε διαρκέσει ὁ τοιοῦτος χαρακτηρησμός αὐτῶν δὲν ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις: α) τοῦ ἄρθρου 1 παράγρ. 1 στοιχ. δ' καὶ ε', β) τοῦ ἄρθρου 5, γ) τοῦ ἄρθρου 7 παράγρ. 1 καὶ 2 καὶ δ) τοῦ ἄρθρου 30 παράγρ. 1 τοῦ παρόντος Νόμου.

2. Δι' Ἀγορανομικῶν διατάξεων ἐκδιδομένων κατὰ τὸν ἐν τῇ προηγούμενῃ παραγράφῳ ὀριζόμενον τρόπον τὰ οὐσιώδη ἀντικείμενα, αἱ παροχαὶ καὶ τὰ εἶδη διακρίνονται εἰς δύο κατηγορίας:

α) Εἰς ἀντικείμενα, παροχὰς καὶ εἶδη ἐν ἐπαρκείᾳ εὐρισκόμενα ἐν τῇ ἀγορᾷ καὶ β) Εἰς ἀντικείμενα, παροχὰς καὶ εἶδη ἐν ἀνεπαρκείᾳ εὐρισκόμενα ἐν τῇ ἀγορᾷ.

Ἐφ' ὅσον ἀντικείμενον, παροχὴ ἢ εἶδος τι δὲν ἤθελε χαρακτηρηθῇ δι' ἀγορανομικῆς διατάξεως ὡς ἐν ἀνεπαρκείᾳ εὐρισκόμενον ἐν τῇ ἀγορᾷ θεωρεῖται ὡς τοιοῦτον ἐν ἐπαρκείᾳ εὐρισκόμενον ἐν τῇ ἀγορᾷ.

Ἐπὶ τῶν ἀντικειμένων, παροχῶν καὶ εἰδῶν τῶν χαρακτηριζομένων ἐκάστοτε ὡς ἐν ἐπαρκείᾳ εὐρισκόμενων ἐν τῇ ἀγορᾷ δὲν ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις: α) τοῦ ἄρθρου 1 παράγρ. 1 στοιχ. δ' καὶ ε', β) τοῦ ἄρθρου 5 καὶ γ) τοῦ ἄρθρου 7 παράγρ. 1 καὶ 2 τοῦ παρόντος Νόμου.

3. Αἱ Ἀγορανομικαὶ Ἐπιτροπαὶ γνωματεύουσι περὶ τῆς κατατάξεως τῶν ἀντικειμένων, παροχῶν καὶ εἰδῶν βιοτικῶν ἀναγκῶν, κατὰ τὰ ἐν τῷ παρόντι ἄρθρῳ ὀριζόμενα, ἐντὸς τῆς ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐφοδιασμοῦ καὶ Διανομῶν ὀριζομένης προθεσμίας.

Ἐὰν αἱ Ἀγορανομικαὶ Ἐπιτροπαὶ δὲν ἤθελον ὑποβάλλει ἐντὸς τῆς ἀνωτέρω προθεσμίας τὰς γνωματεύσεις αὐτῶν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Ἐφοδιασμοῦ καὶ Διανομῶν ἢ εἰς τὰς δι' ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐφοδιασμοῦ καὶ Διανομῶν ὀριζόμενας Ἀρχάς, ἡ κατὰ τὸ παρὸν ἄρθρον κατὰταξις τῶν ἀντικειμένων, παροχῶν καὶ εἰδῶν βιοτικῶν ἀναγκῶν ἐνεργεῖται καὶ ἄνευ τῆς γνώμης τῶν Ἀγορανομικῶν Ἐπιτροπῶν.

4. Δι' ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐφοδιασμοῦ καὶ Διανομῶν, μετὰ σύμφωνον γνώμην τοῦ Ἀνωτάτου Συμβουλίου Ἐφοδιασμοῦ καὶ Διανομῶν, ὀρίζονται ἐκάστοτε εἰδικώτερον τὰ στοιχεῖα, τὰ ὅποια λαμβάνονται ὑπ' ὄψιν πρὸς καθορισμὸν τῶν ἀνωτάτων τιμῶν, ὡς καὶ οἱ ὅροι καὶ αἱ προϋποθέσεις τῆς ἀναθεωρήσεως αὐτῶν.

Ἄρθρον 2.

Ἐν τέλει τοῦ ἄρθρου 17 τοῦ Ν. Διατάγματος 136)1946 προστίθεται παράγραφος 4 ὡς ἑξῆς:

«4. Δι' ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐφοδιασμοῦ καὶ Διανομῶν ἐκδιδομένων κατόπιν συμφώνου γνώμης τοῦ κατὰ τὸ Ν.Δ. 666)48 Ἀνωτάτου Συμβουλίου Ἐφοδιασμοῦ καὶ Διανομῶν, δύναται νὰ τροποποιῇται ἡ σύνθεσις τῶν κατὰ τὰ ἄρθρα 7—16 τοῦ παρόντος Νόμου Ἐπιτροπῶν».

Ἄρθρον 3.

Ἡ παράγραφος 1 τοῦ ἄρθρου 30 τοῦ Ν. Διατάγματος 136)1946 ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

«1. Ὅστις, διὰ τρόφιμα παντὸς εἶδους, καυσίμους ἢ φωτιστικὰς ὕλας, δι' ἀντικείμενα χρήσιμα διὰ τὰς ἀνάγκας τῶν στρατιωτικῶν ἐν γένει ὑπηρεσιῶν ἢ τοῦ κοινοῦ, διὰ φάρμακα ἢ φαρμακευτικὰ εἶδη καὶ γενικῶς διὰ πᾶν ἀντικείμενον ἢ πᾶσαν παροχὴν ἀμέσως ἢ ἐμμέσως ἐξυπηρετήσαν βιοτικῶς

ανάγκας, απαιτεί, πρὸς πώλησιν χονδρικήν, ἡμιχονδρικήν ἢ λιανικήν, πρὸς μίσθωσιν ἢ γενικῶς πρὸς οἰανδήποτε χρῆσιν, τιμὰς ἢ ανταλλάγματα ἢ δέχεται προσφοράς ἢ υποσχέσεις περὶ καταβολῆς εἰς αὐτὸν ανταλλαγμάτων ἢ τιμῶν, αἱ ὁποῖαι υπερβαίνουν προκειμένου μὲν περὶ οὐσιωδῶν εἰδῶν εὐρισκομένων ἐν ἀνεπαρκείᾳ τὴν καθωρισμένην ἀνωτάτην τιμὴν ἢ τὸ καθωρισμένον ἀνώτατον ποσοστὸν ἐμπορικοῦ ἢ ἐπαγγελματικοῦ κέρδους, προκειμένου δὲ περὶ οὐσιωδῶν εἰδῶν ἐν γένει περιέχουσιν υπερβολικὸν κέρδος, λαμβανομένων ὑπ' ὄψιν τοῦ τιμήματος τῆς ἀγορᾶς, τῶν εἰδικῶν δαπανῶν τοῦ ἐμπορίου, βιομηχανίας ἢ βιοτεχνίας, τῶν ἀναλογιῶν εἰς τὰς γενικὰς δαπάνας, καὶ τὰς ἀποστέσεις τῶν ἐπαγγελματικῶν ἐγκαταστάσεων κλπ. εἰς τοὺς τόκους τοῦ κεφαλαίου, εἰς τὸ ποσοστὸν τοῦ ἐμπορικοῦ κινδύνου, τῆς ἀμοιβῆς τῆς προσωπικῆς ἐργασίας τοῦ ἐπιχειρηματίου ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὰς περιπτώσεις καὶ τὴν ἐν γένει κατάστασιν τῆς ἀγορᾶς καὶ πᾶν ἕτερον συναφὲς πρὸς τὸ ἀσκούμενον ἐμπόριον, βιομηχανίαν, ἢ βιοτεχνίαν στοιχείον. λαμβανομένης πάντοτε ὑπ' ὄψιν ὑπὸ τοῦ Δικαστηρίου καὶ τῆς τιμῆς τῆς ἀντικατάστασεως.

Προκειμένου περὶ διώξεως δι' υπερβολικὸν κέρδος κατὰ τὸ προηγούμενον ἐδάφιον ἐπὶ οὐσιωδῶν εἰδῶν ἐν ἐπαρκείᾳ εὐρισκομένων ἐν τῇ ἀγορᾷ, πρὸ πάσης εἰσαγωγῆς τῆς υποθέσεως εἰς τὸ ἀκροατήριον ἀπαιτεῖται γνωμοδότησις τῆς οἰκείας Ἀγορανομικῆς Ἐπιτροπῆς συμφώνως ταῖς διατάξεσι τοῦ ἄρθρου 7 παράγρ. 3 καὶ τοῦ ἄρθρου 60 παράγρ. 2 καὶ 3 τοῦ παρόντος Νόμου.

Ἄρθρον 4.

Ἡ παράγραφος 1 τοῦ ἄρθρου 65 τοῦ Ν. Διατάγματος 136)1946 ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς :

α1. Ἐφεσις κατὰ τῶν ἀποφάσεων τῶν Πλημμελειοδικῶν ἐπιτρέπεται κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 406 ἕως 406 Θ' τῆς Ποινικῆς Δικονομίας (νόμος 2501 τοῦ 1940) αἰτήσεις καὶ ἐφαρμόζονται ἐν προκειμένῳ, ἐπιφυλάττομένων ὅμως τῶν ἐν τῷ παρόντι ἄρθρῳ ὀριζομένων.

Ἡ ἐφεσις δὲν ἔχει ἀνασταλτικὴν δύναμιν. Ἐὰν ὅμως ἡ ὑπὸ τοῦ κατηγορουμένου ἀσκηθεῖσα ἐφεσις δὲν ἤθελεν ἐκδικασθῇ ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς ἀσκήσεως αὐτῆς ἢ ἐκτίσις τῆς καταγνωσθεῖσης ποινῆς φυλακίσεως, ἀναστέλλεται κατὰ τὰ ἐν τῷ ἐπαρκείᾳ ἐδαφίῳ ὀριζόμενα.

Ἐὰν μὲν ἡ διὰ τῆς καταδικαστικῆς ἀποφάσεως καταγνωσθεῖσα ποινὴ φυλακίσεως εἶναι κατωτέρα τῶν ἑξῆς μηνῶν ὁ ἀρμόδιος Εἰσαγγελεὺς αἰτῇ τοῦ κατηγορουμένου διατάσσει τὴν ἀναστολὴν τῆς ἐκτίσεως τῆς ποινῆς μέχρι τῆς ἐκδικάσεως τῆς ἐφέσεως.

Ἐὰν δὲ διὰ τῆς καταδικαστικῆς ἀποφάσεως καταγνωσθῇ ποινὴ φυλακίσεως ἑξῆς μηνῶν καὶ ἐπέκεινα τὸ ἐκδὸν τὴν καταδικαστικὴν ἀπόφασιν Δικαστήριον, ἀποφαινόμενον ἀμετακλήτως αἰτῇ τοῦ καταδικασθέντος, δύναται νὰ διατάσῃ τὴν ἀναστολὴν τῆς ἐκτίσεως τῆς ποινῆς φυλακίσεως μέχρι τῆς ἐκδικάσεως τῆς ἐφέσεως.

Κατὰ πᾶσαν περίπτωσιν κατ' ἣν διατάσσεται ἡ ἀναστολὴ τῆς ποινῆς φυλακίσεως δύναται τὸ ἀνασταλτικὸν ἀποτέλεσμα τῆς ἐφέσεως νὰ ἐξαρτᾶται ὑπὸ τοῦ διατάσσοντος τὴν ἀναστολὴν Δικαστηρίου ἢ Εἰσαγγελέως ἐκ τῆς ὑπὸ τοῦ αἰτούντος τὴν ἀναστολὴν Δικαστηρίου ἢ Εἰσαγγελέως ἐκ τῆς ὑπὸ τοῦ αἰτούντος τὴν ἀναστολὴν καταβολῆς χρηματικῆς ἐγγυήσεως κατὰ τὰ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 406 τῆς Ποινικῆς Δικονομίας ὀριζόμενα.

Ἄρθρον 5.

1. Διὰ Β. Διαταγμάτων, ἐκδιδομένων ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐφοδίου καὶ Λιανοφῶν μετὰ συμφωνοῦν γνώμην τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, δύναται νὰ ἀναστέλληται ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει ἡ ἐφαρμογὴ τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος νόμου. Κατὰ τὸ χρονικὸν διάστημα τῆς ἀναστολῆς ἰσχύουσι καὶ ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τοῦ Ν. Διατάγματος 136)46, ὡς αὐταὶ ἰσχύον πρὸς τῆς τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν τῆς νομοτέλειας διὰ τῆς ἀναστέλλομένης διατάξεως τοῦ παρόντος Νόμου.

2. Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος Νόμου ἀρχεῖται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως του διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, πλην τῶν διατάξεων τοῦ τρίτου ἐδαφίου τῆς παραγράφου 1 καὶ τοῦ δευτέρου ἐδαφίου τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Ν. Δ. 136)46, ὡς ἀντικαθίστανται διὰ τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ παρόντος, ὧν ἡ ἰσχὺς ἀρχεῖται μετὰ ἑνα μῆνα ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος Νόμου διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, ἀπεδληθήσεται δὲ πρὸς κύρωσιν ὅμα τῇ ἐπαναλήψει τῶν ἐργασιῶν τῆς Βουλῆς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 18 Σεπτεμβρίου 1948

ΠΑΥΛΟΣ

Β.

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

6- ΣΟΦΟΥΛΗΣ

Ὁ Ἀντιπρόεδρος

Κ. ΤΣΑΛΔΑΡΗΣ

Τὰ Μέλη

Γ. ΜΕΛΑΣ, Π. ΜΑΥΡΟΜΙΧΑΛΗΣ, Α. ΒΟΥΡΔΟΥΜΠΑΣ, ΙΩ. ΠΟΛΙΤΗΣ, ΣΤ. ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ, ΔΗΜ. ΔΟΝΤΟΣ, ΑΝΔΡ. ΜΠΙΡΑΚΗΣ, Α. ΠΑΠΑΘΑΝΑΣΗΣ, ΑΠ. ΟΡΦΑΝΙΔΗΣ, ΘΕΟΔ. ΔΕΣΥΛΛΑΣ, ΣΤ. ΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ, ΘΕΟΔ. ΚΙΖΑΝΗΣ, Γ. ΣΤΡΑΤΟΣ, Μ. ΜΑΥΡΟΓΟΡΑΛΤΟΣ, Μ. ΑΙΔΙΑΝΟΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους Σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 18 Σεπτεμβρίου 1948

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς

Γ. ΜΕΛΑΣ